

der i Ministeriet var under Udarbejdelse ved en af dets Embedsmænd en Bog, der skulde indeholde alt, hvad der kunde siges at have Interesse med Hensyn til Kommunernes Styrelse, derunder ogsaa Købstadkommunernes, idet Bogen deles i et Afsnit, vedrørende Købstadkommunerne, og et, vedrørende Landkommunerne. Jeg skulde tro, at det for dem, der faa med købstadkommunale Forhold at gøre, vil have større Interesse at faa et saadant Værk, affattet af en med Forholdene kendt Mand, end at faa fire Love samlede i een. Men ogsaa dette er et mindre Spørgsmaal, som jeg gerne skal drøfte med det Udvalg, der formodentlig nedsættes.

Hermed tror jeg at have berørt de fleste og de vigtigste af de Spørgsmaal, der have været fremme, og jeg slutter med paa ny at takke for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet.

Johannes Jensen: Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) kan ganske vist have Ret i, at de historiske Kendsgerninger, jeg fremdrog, vare det ærede Medlem velbekendte, men til min Undskyldning maa tjene, at jeg gjorde mine Bemærkninger derom saa korte, at de hverken kunne have trættet ærede Medlemmer i Almindelighed eller det ærede Medlem i Særdeleshed.

Hvad Udgifterne angaar, er det jo efter Forslaget overladt Byraadene gennem Vedtægterne at bestemme Lønningerne for Byraadsformændene. I Landkommunerne har man nu Ret til at lønne Sogneraadformanden med et Beløb, der ikke andrager over 30 Øre pr. Indbygger. Der vil maaske blive Tale om at indføre et lignende Princip for Købstædernes Vedkommende. Men jeg vil gerne her sige, at jeg anser en Lønningsmaade baseret paa Indbyggerantallet for ikke ganske heldig. Det er givet, at det at være Borgmester i Aarhus f. Eks. kan ikke være 3 Gange saa svært og ikke tage 3 Gange saa megen Tid som det at være Byraadsformand i Fredericia, og det bør derfor heller ikke lønnes med et 3 Gange saa stort Beløb. Det var vistnok rigtigere at skabe en vis Skala. Men det Spørgsmaal kunne vi vist dristig overlade til de enkelte Byraad. De ville nok vide at finde de Beløb, Kommunen evner at ofre paa det Arbejde, der her skal udføres.

Til det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), der talte om, at det maaske kunde være rigtigt at bevare Borgmestertitelen, vil jeg for det første sige, at jeg

troede, at vor Tid og særlig den Retning, det ærede Medlem tilhører, reagerede overfor Titler, men jeg vil paa den anden Side indrømme, at det kan have den praktiske Fordel, at forskellige Bestemmelser i kommunale Vedtægter og i Fundatser for Legater, hvor det siges, at Borgmesteren skal være født Medlem af Bestyrelserne, saa aldrig ville give Anledning til Tvivl om, hvorvidt det skal være Retsbetjenten eller Byraadsformanden, hvad der naturligvis ellers kunde rejses Tvivl om.

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) var bange for det Tilsyn, der skulde overføres fra Borgmestrene til Amtmændene. Omvendt vilde det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) have, at dette Tilsyn skulde være endnu mere effektivt. Det ærede Medlem fra Slagelse benyttede endda den Vending, at ved den Bestemmelse, der nu findes i Lovforslaget, vilde man skaffe Amtmændene den samme Indflydelse, som Indenrigsministeriet nu har. Dette er ikke rigtigt. Den Tilsynspligt, der efter Lovforslaget skal overføres til Amtmanden, er den, som Borgmesteren nu har, og denne gaar ud paa, at han vel indtil videre kan suspendere en af Byraadet tagen Beslutning, men samtidig skal han uophødelig indsende Sagen til Ministeriet, der træffer den endelige Afgørelse. Der er altsaa ikke Tale om at overføre til Amtmanden en Ret, som Indenrigsministeriet har, men om at overføre til Amtmanden en Tilsynspligt, der nu paahviler Borgmesteren. Jeg gør opmærksom paa, at denne Tilsynshistorie ikke i det praktiske Liv spiller nogen overordentlig stor Rolle. I et Foredrag, som den tidligere Departementschef i Indenrigsministeriet holdt i Købstadforeningen for nogen Tid tilbage, oplyste han, at siden 1876, altsaa i 34 Aar, havde der ikke været mere end 5—6 Tilfælde, hvor Borgmesteren havde suspenderet de af Byraadene tagne Beslutninger, og det var ikke i alle Tilfælde Spørgsmaal af større Betydning, og det var heller ikke i alle Tilfælde, at Borgmesterens Suspension var bleven oprøholdt. For øvrigt er det jo saaledes, at Amtmanden ikke staar fremmed overfor Byraadet, ganske vist nævnes hans Tilsynsret ikke i den nugældende Kommunallov, men i det Cirkulære, som Ministeriet udstedte den 12. Juli 1868, blev det bestemt, at alle Begæringer, Vedtægter og Ønsker fra Byraadene, der indsendtes til Ministeriet, skulde indsendes gennem Amtmanden, og omvendt stod der ogsaa i dette Cirkulære, at den fornødne